ՓՈՒՆՋՆ ԱՅՍ ՏՂՈՑ

Մուտ ը---ին---

Փունջն այս տղոց հաւաքուած, — Տէր-Չօրի սեւ արգանդէն
Հէք ծընունդներն երկունքի —, երէկ ursով մը առողջ
Փարեցաւ ինձ: Խենթի պէս տրի ինքզի՛նքս ամբողջ,
Չերք հրճախոյզ դողացող գանձին վրայ ինքեղէն:

Ursով պարզուկ, հոգւով ճիղճ, ու խայերով հեւացող,
Եղան ընկեր ինձ լծուած *քյուշխային* սուրացող
Գինովի պէս. ու արբած ծով նախատինի frճաքոr,
Հասան բարձունքն երազի, տաժանակիր բայց անդորr:

Մերք մօտեցայ ես անոնց, ինչպէս մարդը մեղաւոr
Կ'երթայ սուրբի մասունքին: Զը պահեցի ոչ մէկ բան.
Տրի իրենց ժառանգէս, nr ըլլան մեծ ու աղուոr:

Թիթեռնիկի թիւ առնող կայտառ տղոյ ախուժով,
Իրենց ճիգին մէջ այսoր, չե՛ն նրմանիր երէկուան,
Ցառած վաղուան նայուածքին, ա՛լ կը խլեն ապահով:

2 Նոյ. 1951
Երուսաղէմ

Գ. ՄՈՒՇԵՆՑ